

РЕШЕНИЕ

№ 886

гр. София, 09.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 75 състав,
в публично заседание на 29.01.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Геновева Йончева

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **8590** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл. 220, ал. 1 от Закона за митниците /ЗМ/.

Образувано е по жалба на К. Й. Г. с постоянен адрес в [населено място] и посочен адрес за призоваване: [улица], офис № 3, срещу Решение рег. № 32-215808/08.06.2023 г. на директора на Териториална дирекция (ТД) Митница Б., потвърдено с Решение № Р-426/32-484797/20.07.2023 г. на директора на Агенция Митници.

В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност на обжалвания административен акт, поради нарушение на материалния закон – отменително основание по смисъла на чл. 146, т. 4 АПК. Твърди се, че в случая не е доказано наличието на основателни съмнения по смисъла на Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 на Комисията от 24 ноември 2015 г. за определяне на подробни правила за прилагането на някои разпоредби на Регламент (ЕС) № 952/2013 г. на Европейския парламент и на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Съюза. Проявлението на тези основателни съмнения следва да се установява във всеки отделен случай, поради което, за да се пристъпи към вторичните методи за определяне митническа стойност, административният орган следва да изложи аргументи защо не могат да намерят приложение правилата на чл. 70 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. Поддържа се, че в обжалваното решение митническата стойност на процесния автомобил е определена отново по реда на чл. 70 от Регламента, но при завишаване на стойността

на автомобила, поради възприетото от органа становище, че действително платената или подлежаща на плащане цена превишава декларираната пред митническите органи цена при допускане за свободно обращение. Според жалбоподателката това е допустимо единствено при приложение на субсидиарните методи за определяне на митническата стойност, предпоставките за което се отричат да са налице. Твърди се, че цената, която е определена от митническите органи за действително заплатена, е произволно определена и не са налице годни доказателства за обосноваване на приетия от органа размер. Тезата е за незаконосъобразно определяне на новата митническа стойност на стоката, откъдето следва и извод за незаконосъобразно определяне на допълнителни задължения за мито и ДДС. Претендира се отмяна на обжалвания административен акт и присъждане разноски, за които е представен списък по чл. 80 ГПК, вр. чл. 144 АПК (л.227).

Ответникът – директорът на ТД Митница Б., в писмен отговор оспорва жалбата. Претендира разноски във вид на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на претендираното от жалбоподателката адвокатско възнаграждение. Допълнителни аргументи излага в писмени бележки.

Административен съд София – град, III отделение, 75-ти състав, като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На 23.10.2020 г. жалбоподателката К. Й. Г. е подала митническа декларация MRN 20BG001007024632R7 (л.150 и сл.) за допускане за свободно обращение за стока „употребяван пътнически автомобил – катастрофирал, марка: Ф., модел Т., първа рег.: 01.01.2019 г., цвят: оранжев, р. обем: 2 000 м³, мощност: 184 HPDIN, шаси: 3VV2B7AX7KM069048“, с държава на изпращане – Съединени американски щати (САЩ). Към митническата декларация са приложени: В.'s order № E2020546/17.08.2020 г., издаден от EXCLUSIVE M. I., САЩ на стойност 4 100.00 U. с включена такса за транспорт (л. 160, с превод на български на л. 191), търговска фактура № [ЕГН]/22.10.2020 г. (л.165) и коносамент (морска товарителница) № HLCUBSC2008BQFI0 (л.166-168, превод на л. 217 – л. 220).

На база декларираните данни митническата стойност за стоката е определена в размер на 6 858.44 лв., съгласно разпоредбата на чл. 70, §1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г., а именно на база договорената стойност - действително платената или подлежаща на плащане цена на стоката при продажбата ѝ за износ с местоназначение в митническата стока на съюза. Взети под отчет и заплатени вземания за мито са в размер на 685.84 лв. и за ДДС – 1 554.69 лв.

На основание чл. 48 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г., във вр. с чл. 84, ал. 1, т. 1 ЗМ е извършен последващ контрол на декларацията, при който е установено, че митническата стойност е определена на база цената на автомобила в размер на 4 100.00 U. съгласно приложения В.'s order № E2020546/17.08.2020 г., издаден от EXCLUSIVE M. I., САЩ. В хода на проверката е анализирана наличната информация за автомобил със същите характеристики и идентичен VIN номер на шасито. На ел. страница www.autoauctions.io е открита информация за обявена продажна цена на аукцион с дата 29.01.2020 г. със статус „продадена“ за автомобил със същия VIN номер на шаси и „odometer 5 062 actual miles“ в страната на износа. Публикуваната продажна цена е в размер на 10 500.00 U., която превишава декларираната пред митническите органи цена в размер на 4 100.00 U. при допускане за свободно обращение.

С оглед възникналите съмнения за реалната митническа стойност на стоката е извършена проверка в страната на износа.

С писмо рег. № 32-254445/09.08.2021 г. (л. 82) от директора на ТД Митница Б. до заместник-директора на Агенция „митници“ е отправено искане за съдействие за извършване на проверка и изискване на информация по линия на международното сътрудничество на 25 бр. автомобили по 20 бр. митнически декларации, сред които по т. 18 и тази на жалбоподателката.

В резултат на отправеното запитване са предоставени сканирани документи с писмо рег. № 32-359976/21.10.2022 г. (л. 79) до Ц. на Агенция „Митници“, представляващи електронна информация за износ (Е. Е. I.) (л.80) от системата на американската служба „Митници и гранична охрана“ за превозни средства, декларирани за износ от САЩ с дестинация Република България. Превод на документите е представен в хода на производството с молба от 15.01.2024 г. – л. 203 и сл.

На 05.07.2022 г. е издадено Решение № 32-223872 (л.108) от директора на ТД Митница Б., с което на основание чл. 70, §1, вр. чл. 71, §1, б. „д“, подбуква „I“ от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. за декларирания автомобил е определена нова митническа стойност в размер на 18 287.78 лв., и е определено вносно митническо задължение в размер на 1 828.78 лв. Определена е данъчна основа в размер на 20 345.71 лв. и съответно ДДС в размер на 4 069.14 лв. Определена е за вземане под отчет и досъбиране вносно мито и ДДС общо в размер на 3 657.39 лв.

Решението е обжалвано пред директора на Агенция „Митници“ с жалба вх. № 32-248044/25.07.2022 г. (л.95), въз основа на която е издадено Решение № Р-361/32-270294/12.08.2022 г. на директора на Агенция „Митници“ (л.85). С него, поради липса на мотиви за отхвърляне на декларирания митническа стойност и определяне на нова такава, Решение № 32-223872/05.07.2022 г. е отменено и преписката е върната за ново произнасяне.

На 12.04.2023 г. на основание чл. 22, §6 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. до жалбоподателката е изпратено писмо рег. № 32-142775 (л. 66), с което същата е уведомена, че предстои издаване на решение на директора на ТД Митница Б., с което се определя нов размер на митническата стока по МД с MRN 20BG001007024632R7. Предоставен е 30-дневен срок за представяне на документи и становище, като такива са представени по електронен път (л.58 и сл.).

На 06.06.2023 г. изготвена Докладна записка № 32-210939 от началник МП Пристанище Б. център (л.45), въз основа на която е издадено Решение № 32-215808/08.06.2023 г. (л. 32), с което е определена митническа стойност на допуснатата под режим за свободно обращение стока по МД с MRN 20BG001007024632R7 в размер на 19 965.58 лв., определено е вносно митническо задължение в размер на 1 996.56 лв., данъчна основа при внос в размер на 22 191.29 лв. и дължим ДДС в размер на 4 438.26 лв. Определени са вносно мито и ДДС за досъбиране в размер на 4 194.29 лв.

Решението е обжалвано с жалба вх. № 32-454550/28.06.2023 г. (л.28) пред директора на Агенция „Митници“, който със свое решение № Р-426/32-484797/20.07.2023 г. е отхвърлил жалбата, като неоснователна и недоказана. Решението е връчено на 04.08.2023 г., видно от приложеното на л. 13 известие за доставяне.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от надлежно легитимирана страна, в срока по чл. 149, ал. 1 АПК, вр. чл. 220, ал. 1 ЗМ и срещу подлежащ на съдебно

обжалване административен акт.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

При извършена служебна проверка за законосъобразността на оспорения административен акт (чл. 168, ал. 1 АПК), на основанията, посочени в чл. 146 АПК, съдът намира, че същият е издаден от компетентен орган съгласно чл. 19, ал. 7 ЗМ – Директор на ТД Митница С.. Съгласно посочената разпоредба за целите на прилагане на чл. 29 от Регламент (ЕС) № 952/2013 решения, взети без предварително заявление, се издават от директора на териториалната дирекция, където са възникнали фактите и обстоятелствата, изискващи вземането на решение, освен ако не е предвидено друго. По делото е представена Заповед № 2387/30.07.2021 г. на директора на Дирекция „Митници“, видно от която издателят на оспорения административен акт - В. Е. С. заема длъжността „директор на ТД Митница Б.“.

Решението е издадено в предписаната от закона форма и съдържа необходимите реквизити, като административният орган е изложил фактическите и правни основания за издаването му. Не се констатира нарушение на процесуалните правила, които да са от такова естество, че да обусловят отмяната на административния акт на формално основание.

Независимо от липсата на процесуални нарушения, обжалваният административен акт е незаконосъобразен, поради неправилно приложение на материалния закон.

Съгласно чл. 70, § 1 и § 2 от Регламент (ЕС) № 952/2013, митническата стойност на внасяните стоки е договорната им стойност, т. е. действително платената или подлежаща на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза, без да се засягат корекциите, които при необходимост трябва да бъдат направени в съответствие с чл. 71 и чл. 72 от Регламент (ЕС) № 952/2013. Когато митническата стойност не може да бъде определена по правилата на чл. 70 от Регламент (ЕС) № 952/2013 остойността на внесените стоки се извършва по реда на чл. 74 от същия регламент при последователно прилагане на методите в чл. 74, § 2, букви от "а" до "г", докато се стигне до първата от тези букви, по която може да се определи митническата стойност на стоките.

Независимо, че при митническото остойносттаване на стоките приоритетна е договорната стойност по чл. 70 от Регламент (ЕС) № 952/2013, разпоредбата на чл. 140, § 1 от Регламента за изпълнение дава възможност на митническите органи, при наличието на основателни съмнения дали декларираната договорна стойност представлява общата платена или подлежаща на плащане цена по чл. 70, § 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013, да поискат от декларатора да предостави допълнителна информация. Ако и след предоставяне на тази допълнителна информация съмненията на митническите органи не отпаднат, то съгласно чл. 140, § 2 от Регламента за изпълнение, те могат да отхвърлят декларираната цена.

В случая митническият орган е отхвърлил договорната стойност посочена за стока с № 1 от МД с MRN 20BG001007024632R7 с мотив, че съмненията относно декларираната митническа стойност не са отпаднали след представяне от страна на жалбоподателката на допълнителни доказателства с възражението на л. 58.

Настоящият съдебен състав намира, че митническият орган неправилно се е позовал единствено на предоставената информация от американските митнически власти и в оспореното решение е определена съответно стойност на автомобила в размер на 11 503 U.. От представената информация органът е приел, че това е реално заплатената

цена и следва тя да бъде използвана при определяне на митническата стойност при внос. Следва да се посочи, че след като митническите органи са имали съмнения, относно декларираната митническа стойност, същите е следвало да положат усилия да установяват каква е действителната продажна цена на автомобила, включително и чрез събиране на информация от трети лица, съответно да докажат, че отразената във фактурата стойност не е реално платената или подлежаща на плащане цена. Извършената проверка по реда на международното сътрудничество, според настоящият съдебен състав не установява по безспорен начин действителната продажна цена, още по-малко, че това е приетата от органа цена от 11 503 U..

Полученият отговор от американските митнически власти и по-конкретно в частта му на предоставената електронна информация за декларираната от износителя продажна цена не представлява официален свидетелстващ документ, обвързващ съда. Официален документ е само придружителното писмо от американските митнически власти, което не съдържа никаква релевантна за спора информация, поради което не може да се приеме, че митническата стойност е определена въз основа на безспорни налични данни на митническата територия на Съюза, като са използвани разумни способности, съответстващи на принципите и общите разпоредби на митническото законодателство. Още повече, че видно от представеното по делото писмо в превод на български език /л. 204 и сл./ от Департамент по вътрешна сигурност, Служба на САЩ за митници и гранична защита, Посолство на САЩ, С., България, електронната информация за износ за превозни средства, изнасяни от С. щати, е американският еквивалент на декларацията за износ в ЕС и декларира стойността при износ за конкретна държава в рамките на ЕС. ЕЕИ съдържа декларираната пред СВТ стойност при износ. Писмото обаче не съдържа удостоверително изявление от Американските митнически власти за цената, на която автомобилът е бил продаден, подкрепено със съответните доказателства за действителното ѝ плащане, а също и удостоверително изявление, че приложената на л. 160 фактура не е автентична, а посочената в нея цена 3 500 U. не е действително заплатената.

От оспореното решение не става ясно и защо ответникът е възприел, че именно заявената пред американските власти от износителя информация отговаря на действителността, при положение че не се оспорва автентичността на представената от жалбоподателя фактура. Нещо повече, от административния орган е представена разпечатка от сайта, на който е била публикувана първоначалната обява (л.170), в която е посочено, че цената, на която е продаден автомобила е 10 500 U., веднъж приета от българските митнически органи за достоверна в Решение № 32-223872/05.07.2022 г. (л.108), която отново не отговаря на посоченото в ЕЕИ – 11 503 U..

Посочването в писмото от американските митнически власти, че в ЕЕИ се съдържа декларираната цена, означава, че тази информация е представена от износителя или от упълномощено от него лице. Не може да се приеме, че така декларираната информация е вярна и отговаря на действително заплатената от жалбоподателката цена. С оглед на това, съдържащата се в ЕЕИ информация не изхожда от официалните власти на САЩ, поради което не представлява официален документ и няма обвързваща съда материална доказателствена сила.

От горното следва, че в случая липсва официален документ, в който изрично да е посочено, че представената фактура при вноса на автомобила е неистинска или с невярно съдържание. Липсват също така данни, че в резултат на извършено

разследване или проверка по линия на международното сътрудничество, по установената форма / ред от Американските митнически власти са проверени и потвърдени като истински документи, свързани с продажбата на автомобила, издадени от техния продавач, а също така и размера на действителната сума, която е получена от продавача във връзка с тази продажба. След като митническите органи са имали съмнения, относно декларираната митническа стойност, същите е следвало да положат усилия да установяват каква е действителната продажна цена на автомобила, включително и чрез събиране на информация от трети лица, съответно да докажат, че отразената във фактурата стойност не е реално платената или подлежаща на плащане цена.

В случая, предвид преценката на органа за наличието на основателно съмнение дали декларираната договорна стойност представлява общата платена или подлежаща на плащане сума и доколкото не може еднопосочно и безпротиворечиво да се установи каква е действителната договорна стойност на стоката, е било налице основанието за пристъпване към прилагане на методите по чл. 74, § 2, респективно по чл. 74, § 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013 за определяне на митническата стойност, при изследване на всички значими обстоятелства.

В процедурата по определяне на по-високата стойност, следва да се съобрази, че във всички случаи при прилагането на методите за определяне на митническа стойност, митническите органи имат задължение да положат необходимата грижа за да установят справедливата стойност на внасяните стоки, а не необосновано определена или фиктивна такава. На това принципно положение е основана и процедурата по чл.140, §1 от Регламента за прилагане с уточнението, че за да не изглежда намесата на администрацията непропорционална, съмненията в справедливостта на декларираната митническа стойност следва да са надлежно мотивирани и изисканата от декларатора допълнителна информация да е пряко свързана с тези съмнения, както и да е съобразена с възможностите му.

Органът е приел, че са налице предпоставките, установени в чл.140 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447, за да бъде определена митническата стойност на внесената стока на основание чл.70, § 1 във вр. с чл.71, §1, б.“д, подб. i) от Регламент (ЕС) № 952/2013г. При определяне на по-високата митническа стойност неправилно е определена цената, заплатена на стоката. Съдът намира приетата от органа цена от 11 503 U. за необоснована и противоречаща на доказателствата по делото. Предвид незаконосъобразното определяне на митническата стойност на стоката, незаконосъобразно са и определени с оспорения акт и сочените като възникнали задължения за мита и ДДС.

Ето защо и по изложените съображения, съдът намира, че оспореното решение на Директора на ТД Митница Б. е неправилно, като постановено в нарушение на закона и следва да бъде отменено.

С оглед изхода на спора на оспорващия се дължат разноски. Такива са поискани своевременно, като са представени и съответните документи за реалността им, поради което съдът дължи присъждането им. Същите следва да бъдат присъдени в размер на 460 лв., съгласно представения по делото списък на разноските (л. 227). Възражението за прекомерност е неоснователно с оглед разпоредбата на чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1 от 9

юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възражения и фактичката и правна сложност на делото.

Водим от горното и на основание чл. 220, ал. 2 ЗМ, вр. чл. 172, ал. 2, предл. второ АПК Административен съд - София - град, III отделение, 75 състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение рег. № 32-215808/08.06.2023 г. на директора на Териториална дирекция Митница Б., потвърдено с Решение № Р-426/32-484797/20.07.2023 г. на директора на Агенция Митници.

ОСЪЖДА Териториална дирекция „Митница Б.“ към Агенция „Митници“ да заплати на К. Й. Г. сума в размер на 460 лв., представляваща сторените по делото разноси.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба чрез Административен съд - София-град пред Върховния административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис от решението да се изпрати на страните по реда на чл. 137 АПК, вр. чл. 220, ал. 2 ЗМ.

СЪДИЯ: